

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 21.11.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 21.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **2986** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 203 и следващите от АПК във връзка с чл.1 от ЗОДОВ и чл.19, ал.3 от Закона за Националната агенция за приходите.

Съдът е сезиран с осъдителен иск, предявен с искова молба от Д. П. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], подадена чрез упълномощен адвокат Д. срещу Столична дирекция на вътрешните работи, с цена на иска 2000 (две хиляди) лева за неимуществени вреди, поради отмяната на Заповеди за задържането на ищеца с рег. №229зз-2265/16.08.2019г. и № 229зз-456/12.11.2020г., които заповеди, видно от представените съдебни решения за отмяната им, са издадени от полицейски органи на 05 РУ СДВР и от Специализирани полицейски сили за опазване и възстановяване на обществения ред" при СДВР.

Ищецът претендира и присъждането на законната лихва върху размера на обезщетението , считано от 21.08.2019г. - датата на влизане в сила на по-ранното съдебно решение, до окончателното изплащане на сумата.

Също ищецът претендира и присъждането на разноски за адвокатско възнаграждение в полза на адвоката по чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, в съответствие с представеното пълномощно- на лист 7 от делото.

За отмяната на заповедите за задържане на ищеца са представени съдебни решения №173021/22.07.2019г. , постановено по нахд № 3458/2019г. на СРС, влязло в сила 21.08.2019г. и Решение от 12.11.2020г. по нахд № 13931/2019г. влязло в сила на 28.11.2020г.

В исковата молба са изложени съображения от мотивите на съдебните решения, обосновавали отмяната на заповедите, като и в двата случая съдебните състави са посочили съответно, че незаконосъобразната заповед е засегнала прекомерно и ненужно правото на свободно придвижване, защитено от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, съответно правата на ищеца са засегнати в

по-голяма степен от необходимото.

Видно от обстоятелствата в първото съдебно решение, на 17.02.2019г. между 13:20 часа и 18:00 часа, ищецът е бил задържан от полицейски орагни при 05 РУ- СДВР в помещение за временно задържане на същото управление., на основание чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР , а като фактическо основание за издаването на първата заповед за задържане било посочено "във връзка с ЗМ 255".

Второто задържане на ищеца е осъществено на 16.08.2019г. също от органи при 05 РУ - СДВР, като заповедта била издадена от орган при С. - СДВР. В исковата молба се посочва, че това задържане продължило около половин час, но във второто съдебното решение няма данни за продължителността на задържането.

По основателността на иска ищецът претендира, че всички елементи за ангажирането на отговорността на държавата за вреди са налице . Незаконосъобразността на двете заповеди за задържане до 24 часа била установена с решенията на съда .

Също ищецът претендира, че при първото задържане ищецът престоял няколко часа в сградата на полицейското управление, а при второто - около половин час, но фактическото му задържане започвало от момента на спирането му на улицата и качването му в автопатрула.

В исковата молба адв. Д. се е позовала на практика на Съда по правата на човека и конкретно Решение от 28.04.2016г. по делото Ж. и Т. срещу Л., конкретно т. 109 от решението: "109. Съдът по-нататък отбелязва, че Член 5, ал.1 може да се приложи към лишавания от свобода с много кратка продължителност, където жалбоподателите са спрени за претърсване за период , ненадвищшаващ 30 минути или където продължителността на времето, през което жалбоподателят е държан в полицейско управление, не надхвърля четиридесет и пет минути."

Също така адв. Д. поддържа, че нарушаването на правото на свободно придвижване било обвързано с обезщетение. По цитираното дело ЕСПЧ присъдил обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата от 2000 лева за период от 5 часа неправомерно задържан от страна на властите.

Нарушаването на правото му на свободно придвижване било обвързано с право на обезщетение, ищецът М. претендира, че е претърпял негативни емоции, изразяващи се в страх, несигурност, чувство на безсилие пред злоупотребата с полицейски правомощия; усещане, че е станал жертва на полицейски произвол и че е специално нарочен като обект на системно следене; отслабване на доверието му в изпълнителната власт, както и разочарование от работата на правоприлагащите органи, които по дефиниция били длъжни да му гарантират сигурност, а не да му я отнемат.

В писмената си защита адв. Д. посочва за пръв път, че претендира за всяка от двете заповеди по 1000 лв. обезщетение, което означава два отделни иска.

Съдът намира, че следва да отмени дадения ход по същество, като укаже на ищеца чрез адв. Д., като остави делото без движение – за държавна такса от десет лева, тъй като фактически по делото са предявени два иска и укаже да посочи доказателства за всяка заповед по отделно и за основанията на иска за системност.

Съдът е длъжен да указва на страните, за кои обстоятелства не сочат доказателства и са останали недоказани по делото. В конкретният случай уточняването на периодите от време, през които ищецът е бил задържан и през които е търпял неимуществените вреди, както и другите обстоятелства, описани в исковата молба, е от значение за преценката на размера на обезщетението. Също във връзка с цитираната съдебна

практика и доводи, адв. Д. следва да уточни, дали претендира и вреди само на основание незаконосъобразността на двете заповеди за задържане.

На основание изложеното и чл.253, ал.1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определенията си за приключване на съдебното дирене и на устните състезания по делото.

ОСТАВЯ съдебното производство по делото **БЕЗ ДВИЖЕНИЕ**.

УКАЗВА на ищеца чрез адв. Д., че в 7 дневен срок от съобщението следва да отстрани следните нередовности на исковата молба:

1) Да плати държавна такса в размер на 10 лв. по сметка на Административен съд София-град по претенцията му за вреди от втората заповед за задържането му.

2) да уточни изрично от задържането му заповед рег. №229зз-456/17.02.2019г. , издадена от орган при 05 РУП-СДВР

-какъв размер паричното обезщетение претендира за претърпени от него неимуществени вреди, описани в исковата молба от конкретната заповед

-да посочи периода на задържането по конкретната заповед и

-да посочи доказателства за периода на задържането по конкретната заповед

-да посочи какъв период от време ищецът е търпял неимуществените вреди от конкретната заповед и за които претендира обезщетението

-да посочи доказателствата за периода, през който е търпял вредите от конкретната заповед.

-да посочи въз основа на какви доказателства към датата на конкретното задържане счита, че е „специално нарочен като обект на системно следене“

3) да уточни изрично от задържането на ищеца със заповед рег. №229зз-2265/16.08.2019г. от орган при 05 РУП - СДВР

-какъв размер паричното обезщетение претендира за претърпени от него неимуществени вреди, описани в исковата молба от конкретната заповед

-да посочи периода на задържането по конкретната заповед и

-да посочи доказателства за периода на задържането по конкретната заповед

-да посочи какъв период от време ищецът е търпял неимуществените вреди от конкретната заповед и за които претендира обезщетението

-да посочи доказателствата за периода, през който е търпял вредите от конкретната заповед.

--да посочи въз основа на какви доказателства към датата на конкретното задържане счита, че е „специално нарочен като обект на системно следене“

УКАЗВА на ищеца чрез адв. Д., че при изпълнение на указанията на съда в срок, исковата молба ще бъде върната.

Определението на съда не подлежи на обжалване, преписи да се изпратят на двете страни.

